

ВСЕСМІХ

УКРАЇНСЬКИЙ ГУМОРИСТИЧНИЙ

ЖУРНАЛ

№ 23

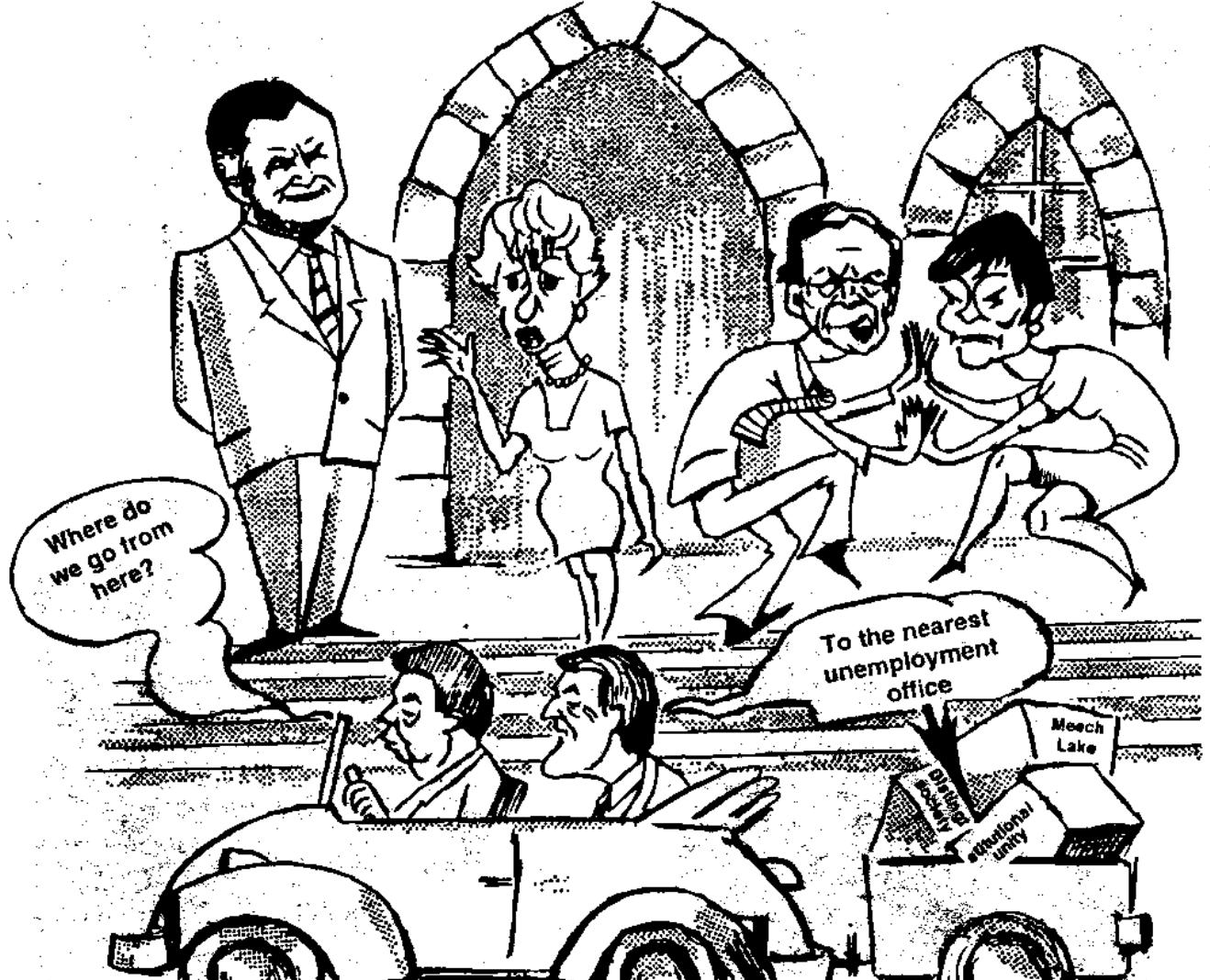
Липень — 1993 — July

\$2.50

ВІЙНА З
КАЛОРІЯМИ

Читайте на стор. 20

ПРОЩАННЯ МАЛРУНІ.

Малюнок Всеволода Мараса.

РЕВАНІШ

В суперечках про політику, за чаркою горілки кум Іван завжди мав перед кумом Степаном перевагу, говорячи:

— І не сперечайтесь, куме, зі мною, я від вас все-таки на голову вищий, бо партійний.

А як заборонили компартію, кум Степан говорить:

— І не заперечуйте, куме, ви тепер на цілу голову понижчали від мене.

Тепер комуністичну партію знову відновлюють.

Григорій Стомик.

(Про автора читайте на стор. 14-15).

VSESMIX
Сатирично-гумористичний
журнал.
Виходить щомісяця.
Видавництво "Нове слово"
— переклади і редактування
Горонто, Канада.

Ціна \$2.50

Редактор Раїса Галешко
Редакційна колегія:

Всеволод Магас,
Василь Сірський, Іван Яців

ISSN 1183-9406

Адреса: VSESMIX
35 Warrender Ave. Suite #104
Toronto, Ontario M9B 5Z5 Canada
Tel. & Fax: (416) 236-9931

Передплата:
на рік \$30.00, на півроку \$15.00

Кожен може вільно висловлювати свої
погляди на сторінках "Всесміх" — редакція
не несе відповідальності за зміст авторських
матеріалів.

При передруку посилання на ВСЕСМІХ обов'язкове.

Друкується у видавництві "Тризуб":
1-800-821-6034

VSESMIX (LAUGHTER)
A Ukrainian Satirically-Comic
Monthly Magazine.

Published by "The New Word"
Translation, Editing & Desktop
Services

Editor-in-chief
Raissa Galechko
Artists/Cartoonists
Vsevolod Magas and John Jaciw

ПІСНІ — ДУХОВНЕ ЗЕРЦАЛО НАШОГО НАРОДУ

Споконвіку наш народ любив пісню, виявляючи в ній свою радість, а здебільшого — горе та надію. Пісні бувають старовинні, обрядові, похоронні, весільні, русальні, голітичні, історичні й діаспорні. За княжих часів були в нас у більшості геройчні пісні, про що свідчить епос "Слово о полку Ігоревім". І було тоді про що співати: у побідних походах на Царгород, Болгарію, Чуд'я і Мордову княжі дружини здобували собі честь, а князеві — славу.

Але поволі в нашій державі перестає світити яснє сонечко. В часах польсько-литовської окупації наші пісні набувають, хоч і поволі, якийсь інтернаціональний характер. Ось що співали наші руські полки напередодні битви з німецькими хрестоносцями в 1410 році недалеко від Грунвальду:

*В ім'я Отця і Сина — то наша молитва.
Яко в Тройці є єдина Польща, Русь і Литва.
Одна в Бога королева молиться за нами
З Почайва, Ченстохова і з над Острій Брами.*

Польська шляхта дуже старалася, щоб наші предки забували пісню про свою Почайвську Божу Матір і щоб вони прославляли тільки Матку Боску Ченстоховську, імпортовану дещо раніше таки з наших земель. Та й Вишгородську Божу Матір депортували наші добре сусіди у Владімір і примусили її молитися за царську імперію. Недаром римські загарбники нагадували переможеним народам про "Горе побідженним".

Хмельниччина породила для нашого вже вільного народу нові байдорі бойові пісні, що з ними на устах козацькі полки машерували від перемоги до перемоги. Правда, незадовго великому гетьманові І. Мазепі довелося співати невеселу пісню "Ой горе тій чайці".

А по полтавській катастрофі сном блаженним спала наша пісня майже два століття. В тих часах наше козацтво перестало вірити своїм шаблям, то й співало благальні пісні, адресовані московській цариці:

*Як станемо на граници та впросим царицю,
Щоб віддала степи вільні по прежню границю.*

Цариця не дуже то поспішала віддавати козакам загарбану волю і вольну пісню. Її щойно збудили з глибокого сну Лицарі Червоної Калини.

Щодо мене, то я завсігди любив нашу пісню. Тільки одна із них дуже турбує мене, коли ми в церкві співаємо "Ми були вірні Твому завіту". Та це ж слова біблійного фарисея! Чому ж нам не співати в християнському дусі "Ми будем вірні Твому завіту"? Може якраз через ці фарисейські слова розгніваний Господь розвіяв нас по всяких Діаспоріях?

Найбільше я люблю наші старинні русальні пісні, сповнені оптимізму. Правда, в тих часах жив собі наш народ у поєднанні з природою, ніхто не думав про якісь там цнотливі жіночі організації на зразок сьогоднішнього Сфужа, чи про фемінізм, чи про якийсь там Ейдс (або СНІД).

Покоління "30 червня" почало з ентузіазмом співати партійну пісню "І діло помсти розпічнуть Бандерові соколи". Співали вони її на "нюті" німецької коляди "О, Танненбаум". Історію цієї пісні розказав нам її композитор польськими словами: "Слова власне, музика крадзьона". Подібного походу (Закінчення на звороті).

Firchuk's

Since 1956

• ОЛЯГ • ХАРЧІ • ВІДПРАВЛЕННЯ • ВІДПРАВЛЕННЯ • ЛІКИ • ВІТАМИНИ

— PARCEL SERVICE —

SENDING PARCELS FOR OVER 30 YEARS

ПОСИЛКИ НА УКРАЇНУ

99¢ lb. \$2.18 kg.
\$2.27 lb. \$5.00 kg.

БЕЗПЛАТНО ДОСТАВЛЯЄМО ДО ХАТИ НА УКРАЇНІ

Queen St. store: 364-5036
Bloor St. store: 766-6771
Hamilton store: 549-2005

NEW! Jane T.T.C. Bloor St. West

2391 Bloor St. W.

99¢/lb. 99¢/lb.

ження була і повстанська пісня "І на руках своїх могучих товариша несуть". Здається нам, що цю пісню давно співали московські опришки.

Про "мельниківських соколів" тоді ніхто пісень не співав. Може тому, що іх тоді не дуже багато було на світі? А може вони були звичайнісінськими людьми, а не соколами?

Патріотичні дивізійники під час вишколу чи маршів дуже охоче заганяли чорну куру додому: "Іди, іди, чорна куро, додому. Не завадзай, не завадзай..." Але цій "курі" довелося ще довго блукати по світі. Може цього року ту блукаючу "куру" постарілі дивізійники завезуть нарешті додому? Колишні вояки нині цілком забули цю пісню й замінили її оптимістичною "ньютою": "І фурт фурт ладував". Також дуже охоче співають вони при чарці українську морську пісню "Ой, на ставі, на ставочку". При ній добре машерувалось і свободіно гойдались вояцькі ряди.

Пластуни визначили свою державну принадлежність піснею "Ми діти сонця і весни". Сумівці також люблять сонце, тільки під час заходу, коли воно червоно-чорне. МУН колись-то мав свої патріотичні пісні, щось на зразок "Мала я музю піяка". Коли цю молодечу організацію "батьки народу" перехрестили на МУНО, пісня чомусь зів'яла і зараз живе тільки в людській пам'яті й у записаних протоколах. УКЮ і СУМК своїх питоменних пісень не співали, бо не могли запам'ятати українського тексту.

Наш КУК співає вічно одну й ту ж пісню — про незаплачені членські вкладки. СКВУ аж заходиться своїми поетично-співочими універсалами про потребу свого існування, а наші націоналісти, слава Богу, перенесли свої "постої" кудись в Україну і що там співають — поки що невідомо.

МЕРТВІ ДУШІ

Надвечір вихідного дня —
Здалось мені, чи сон —
До товариства втрапив я
За стіл на ...дцять персон.
Чини були там і звання,
Все іло і пило...
Але людей не бачив я,
Бо іх там не було.
(Більше поезій Гр. Гарченка на стор. 8).

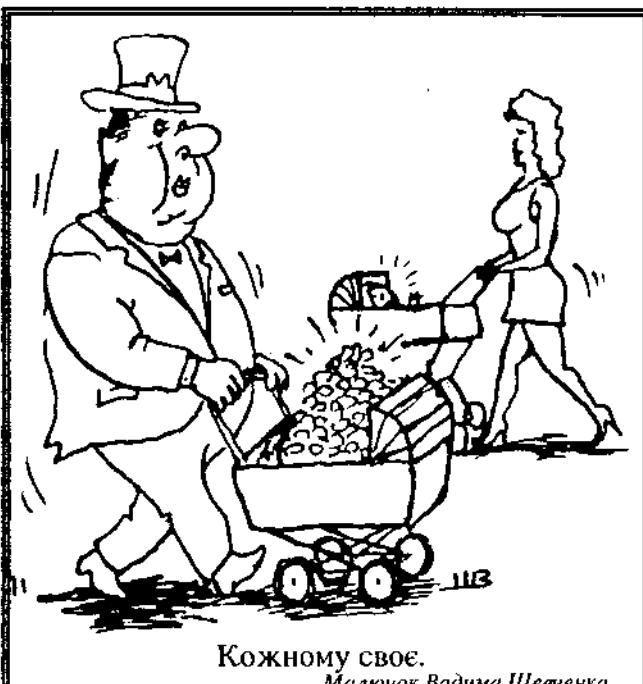
Дорогі друзі,
передплатники "Всесміху"!
Якщо Ваши приятелі чи
українці з Вашої організації або церкви ще не
знають про "Всесміх",
порадьте їм передплатити
це єдине в діаспорі гумо-
ристичне видання.

А якими ж піснями живе зараз наша стара Батьківщина? Не до пісень там тепер — всі думають, як перевести купони на валюту і який на сьогодні курс. Зі сцен, правда, звучать і стілецькі, і повстанські пісні, і думи ожили. І не так уже й важливо, що хлопці порою й не знають, що співають. Аби співали, колись розберуться.

Буває і в повсякденному житті співають. Якщо прислухатися в чергах за хлібом чи молоком, то можна почути чи то зітхання, на пісню похоже, чи навпаки.

Не написала незалежна Україна ще й досі своїх пісень.

Кацавейко.

Кожному своє.

Малюнок Вадима Шевченка.

КОБЗА

- ВІДПРАВЛЯЄ ПАЧКИ В УКРАЇНУ, БЕЛАРУСЬ, ПРИБАЛТИКУ, на КУБАНЬ вже чотири роки, понад 80,000 доставлених пачок
- ПЕРЕВОЗИТЬ КОМЕРІЙНІ І ПРИВАТНІ ВАНТАЖІ
- ВІСИЛАЄ ВЖИВАНІ АВТА І КОНТЕЙТЕРИ
- ДРУКУЄ КНИЖКИ, ЖУРНАЛИ, БРОШУРИ за низькими цінами
МАЄ ВЛАСНУ ПОВНІСТЮ ОБЛАДНАНУ ДРУКАРНЮ В КИЄВІ!

ДО ЗУСТРІЧІ В "КОБЗІ"!
3253 Lakeshore Blvd. West, Toronto, Ontario, M8V 1M3
Tel.: (416) 253-9314   Fax: (416) 253-9515

ЯКІШО НЕ БУЛО ВІЙСЬКА, ТО ЧИ МОЖУТЬ БУТИ В НЬОМУ ГЕНЕРАЛИ?

Історія України підробляється на наших очах, як копії давніх мистецьких шедеврів. Ось наприклад, що таке Українське Вільне Козацтво? Чи це бойова формація? Коли була створена? Хто в ній служив, які кому ранги присвоювали?

Ну, щодо рангів, тут ясніше. Газета "Свобода" 17 червня ц. р. пише: "Наказом кошового отамана генерал-поручника Валентина Різника ч. 3/93 і затвердженого постановою Головної Нагородної Ради Хреста Українського Козацтва нагороджено "за активну і визначну суспільно-громадську працю і заслуги" хрестами, почесними грамотами і відзнаками таких осіб...."

Посміхнімося поблажливо, що за суспільно-громадську працю дають бойові нагороди — може це недотягнення писаря, може, він хотів сказати "за відвагу в боях". Людям властиво помилятися.

Що ж таке Вільне Козацтво? Серед 35 організацій КУКу воно не значиться... Невже це якесь діяспорне підпілля?

Може його витоки ідуть від святкування нашого Дня Державності 20 років тому? Оповідають, що на площі коло Міської Ради Торонта, де проходив наш мітинг, з'явилася жінка в червоних шараварах, вишиваній сорочці, а за крайкою мала двометрову шаблю. Потім вона сиділа за почесним столом. Коли чоловіка тієї мілітарної пані в шараварах питалися, яке відношення вона має до Вільного Козацтва, він ніякovo бурмотів: "Може моя баба й створила яке козацтво, дідько його знає".

В той же час до багатьох колишніх вояків прийшов якийсь бюллетень з проханням передплатити його та з анкетою вступати до Вільного Козацтва. Не було там ні слова про мету, ціль, хто, що... Може хто й клонув на ту анкету й передплату?

А вже за нашої свіжої пам'яті, десь років чотири тому, коли до Торонта приїздив Вячеслав Чорновіл, один старечий будинок зібрав йому 4 тисячі долларів. Коли він повернувся додому, то з преси мі дізналися про Українське Вільне Козацтво і його гетьмана В. Чорновола.

Потім він якось тихо склав свої гетьманські повноваження — чи то було не за статутом, щоб "західняцький" лідер очолив "східняцьке" козацтво, чи серйозні справи Руху витіснили з голови усякі забавки? Але святе місце порожнім не залишилося — тепер Головний Прорід Українського Козацтва очолює "діючий" генерал Володимир Мулява.

Він і роздавав нагороди 21 березня цього року за бенкетовим столом КУКу в Торонті: осаулові — хреста без мечів з однією зіркою, підполковникові — хреста з мечами, редакторові — хреста без мечів, бунчужному — хреста з мечами, полковникові — хреста з мечами, інженерові — хреста без мечів.

А вже гострі язики пізніше додавали від себе:

— ...Та він же був зі мною при дивізії. Першого дня не витримав наступу більшовиків і втік.

— А той, що без рангу, яке відношення до війська має? Він операє хіба що кількома фразами, уклав найбезглазішу і найдорожчу книжку за всю історію КУКу ще й ім'я своє поставив на обкладинці колективної праці, і власну знимку поруч з генерал-губернатором.

— Цей шанований пан справді був при війську, але чомусь вперто тримається свого цивільного титула. А міг би разом з хрестом одержати ранг полковника, бунчужного, а може навіть генерала. Таку нагоду втратив чоловік.

— Так, цей служив у таборовій поліції у Віллях в Альпах, може там він заслужив повні груди медалей, до яких тепер додав новенького хреста?

Генерал Мулява певно думав, що має справу із справжніми військовими старшинами. Що буде, як він додаст іх до головного старшинства в Україні? Вони собі ще військову пенсію від України попросять...

Найбільша канадська газета "Глоб енд Мейл" 30 червня написала про бунт на Чорноморському Флоті, про те, що офіцери хочуть служити під російськими, а не під українськими прапорами. В той самий час, коли нашу армію перетягає Москва, перекуповують кавказці за долари, українські генерали в благополучній Канаді бавляться, немов якісь старші пластуни.

Бавтеся, панове генерали, тільки не так серйозно, бо це знецінює славу справжнього козацтва.

Редька.

Художник Magas нагородив колишніх дивізійників відзнаками журналу "Всесміх": генералів гострого пера Ро-Ко (Романа Колісника) і Кацавейка (Василя Сірського), яких ви бачите в ряду з іншими справжніми ветеранами-дивізійниками на параді перед українськими генералами. Якщо ген. Мулява не дав ім по хрестові з мечами чи без мечів, то тільки тому, що вони самі своїх кандидатур не виставляли.

Про землю Трускавецьку, дивізійників та хор "Бурлака"

1946 року, коли я повернувся з полону, довідався з розповідей свого батька, що літом 1944 року у Трускавцях з концертом була дивізійна оркестра. А згадав я про це тому, що тепер в ті місця вибирається хор "Бурлака", що складається переважно з колишніх дивізійників.

Але чи справді хор "Бурлака", що славився своїм бойовим духом, є ще той самий? І чи справді Трускавець є той, що колись я його знав?

Останнього літа моя дружина і я відвідали родину в Трускавці. За п'ять хвилин від центру міста ми знайшли наше поле, де серед старих смерек розташувався табір чорнобильських дітей.

Перед війною містечко було взірцево чисте. Але не тепер! І нафтуся не та, вона задержала свій смак тільки на Східниці.

Все обносилося і обшарпaloся, ніби йде до свого кінця.

Чи не те ж і з "Бурлаками"?

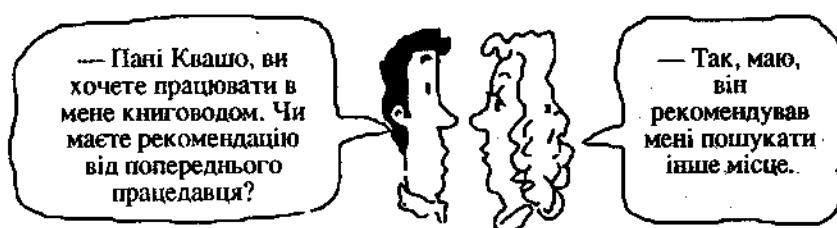
Старість — не радість, похитав я головою. Але тут же виринула думка: але ж народжуються люди на світі. І до тепер родилися співучі чоловіки. Чому ж вони не заступили стариків — християн і керівників? Чи ж замість того, щоб пригорнути молоді, ми відстрашили їх? Як колишній християнин, я вважаю, що маю право на це питання.

А тепер підтоптані "Бурлаки" йдуть туди, де народ вміє цінувати мистецтво. Йдуть, щоб показати молоді дивізійний дух, славну історію стрільців. Але який дух зберігся у теперішніх "Бурлаків"? Хіба що останні...

Петро Пільків.

Конвенція СФУЖО

Мал. В. Мараса

Історія України

Від давніх часів — до сьогоднішніх днів

ДОПОМОЖІТЬ ДІТЯМ УКРАЇНИ ВИВЧИТИ ПРАВДИВУ ІСТОРІЮ РІДНОЇ ЗЕМЛІ!

Замовте цю книжку!

Замовляти: Микола Мельник, 151 La Rose Ave., Suite 1007, Weston, Ontario, M9P 1B3. Tel.: (416) 244-4808

Лиш \$5.00 за одну книжку!

Адреса: Україна _____

Від кого: _____

Кількість примірників: _____ по \$5.00 за один, всього \$ _____

Payable to Mykola Melnyk

ЯК ПРАЦЮЄ КОМАНДНА СИСТЕМА

Полковник до майора: Завтра в десятій годині відбудеться заприсяження новобранців у присутності родин і пана генерала. Полк має бути готовий в дев'ятій годині, в святочних одягах із прапором, при повній зброї, на площі вправ. На випадок дощу ця небуденна подія відбудеться в гангарі летунського дивізіону. Хворі мусять скласти присягу в шпиталі на руки службового старшини і капеляна.

Майор до сотника: Завтра в десятій годині відбудеться заприсяження новобранців у присутності родини пана генерала при повній зброї на площі вправ. Полк з прапором має бути готовий в дев'ятій годині на випадок дощу в гангарі летунського дивізіону, де хворі з шпитала складуть цю небуденну присягу на руки службового капеляна і старшини в святочному одязі.

Сотник до поручника: Завтра в десятій годині в полку відбудеться небудене заприсяження новобранців летунського дивізіону в гангарі родини пана генерала, при повній зброї в присутності прапору. На випадок дощу хворі в святочних одягах складуть присягу на площі вправ службового старшини шпитала в присутності капеляна в годині дев'ятій.

Поручник до десятника: Завтра в дев'ятій годині на площі вправ відбудеться заприсяження хворих летунського дивізіону в присутності прапору в святочному одязі і родини пана генерала при повній зброї. Новобранці з полку складуть присягу на випадок небуденого дощу в гангарі службового капеляна і шпитального старшини в годині десятій.

Колись був у наступні, а тепер все життя в обороні.
Мал. І. Яціва.

Десятник до ройового: Завтра в десятій годині відбудеться заприсяження хворих новобранців шпитального капеляна в гангарі летунського старшини службового дивізіону, в присутності прапору небуденної родини пана генерала при повній зброї святочного одягу. На випадок дошу площа вправ складе присягу в полковому шпиталі в годині дев'ятій.

Ройовий до стрільців: Така ваша, теє тое, як його. Завтра в дев'ятій годині відбудеться заприсяження капеляна і службового старшини в присутності хворих новобранців пана генерала і його родини при повній зброї, в шпитальному гангарі небуденного дивізіону. Службовий прапор в полковому одязі складає випадковий дош на площі вправ в годині десятій. Розійтись!

Стрільці між собою: Така його була, завтра в дев'ятій буде в шпиталі заприсяження хворої родини пана генерала. В гангарі летунського дивізіону отець капелян буде мати небудений випадок із службовим старшиною при повній зброї. На площі вправ полкові новобранці в святочних одягах будуть робити дош. Але що буде з прапором в годині десятій — не знати. Завтра побачимо.

(Пропагандне видання І-ї УД УНА, 1963 р.)

НАЙСВІЖІШІ НОВИНИ — ТІЛЬКИ В ГАЗЕТІ

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА \$ 45.00

Адреса: "Ukraina i svit", 40 High Park Ave., #1004,
Toronto, Ontario, M6P 2S1
Tel.: (416) 604-4248; Fax: (416) 762-2206

Гарченко

Григорій

УКРАЇНСЬКА-ІНОЗЕМНА

Наш професор виріс на Україні,
Українцем сам себе вважав,
Але мову рідну аж донині
Він не знат, та й просто зневажав.
А оце роботу недаремну
Вчений муж з півроку як що дав:
Українську, ніби іноzemну,
Дуже вперто день у день вивчав.
У вимові підчищає вади,
Бо ж яка чекає благодать:
Наш професор іде до Канади
Українцям лекції читати.
(Спеціально для "Всесміх")

ВІДПОВІДЬ ПО СУТІ

На анатомії Фед'ка

Вчителька пита:

— Шо можеш нам розповісти
Про значення хребта?
Фед'ко зам'явся: — Наш хребет
Не просто для краси...
Якби не він, то голова
Упала б у труси:

КУЦІ ВЕРЛІБРИ

- Світ — театр. Де почитати п'єсу, за якою ми граємо виставу життя?
- Не будьте забобонними — не вірте в погані прикмети.
- Життя і смерть борються не на життя, а на смерть.
- Нарешті я спіймав синього птаха, але на ньому була бирка: "Обережно, пофарбовано!"
- У потиску його руки я відчув поділунок Іуди.
- Із оголошення: "Міняю гонор на гонорар".
- Лебедині пісні лебединої вірності.
- Брати по розуму! Бог з вами?..
- Обміняв ланцюги Прометея на ланцюги Гіменея.
- "Утопія!", — зітхнув Томас Мор, дописуючи останню

сторінку.

- Людина для мене на першому плані, зізнався снайпер.
- Народжений плавувати сягнув неймовірного злету. Плавуючи перед кожним...
- Одна голова добре, а дві краще! — говорив кат.
- У товаристві богів Прометей почувався скuto.
- А трьох китів, на яких тримається Земля, занесли до Червоної Книги?..
- Комплімент людожера: — Ви сьогодні маєте дуже аппетитний вигляд!
- "Вперед і ліше вперед!" — закликав Дволикий Янус.
- Часто білі плями історії — чорні плями.
- І ти, бруд??!

В ПЕКАРНІ:

хліб
торти
калачі
сирники
маківники
медівники
та багато інших
пекарських виробів
за старими
українськими
рецептами.

В РЕСТОРАНАХ:

борщ,
млинці,
голубці
м'ясово
вареники
налисники
салати
напої,
а також зустрічі з
старими і новими
друзями.

В МОЛОЧАРНІ:

сир, молоко
сметана
йогурт, кефір
гуслянка.

212 Mavety St.,
Toronto,
766-6711

Адреси:
739 Queen St. W.
Toronto, 368-4235

483 Bloor St. W.
Toronto, 922-5875

St. Lawrence
Market
Toronto, 366-7259

2199 Bloor St. W.
Toronto,
769-5020

Ресторани відкриті від 7 ранку до 1 ранку.

ЧОРНИЙ ДОКТОР

Доктор він. І досі у фаворі.
Лекції з історії чита.

Хоч не та погода в нас надворі,
Та й не ті у нього, бач, літа...

Що вже попозив у ту епоху,
Що уже він напораював!

Цупив у Грушевського потроху
Й за свою усе те видавав.
І ніхто не міг спіймати на слові,
Довести, що крадені плоди,
Бо Грушевський був тоді в спецхові.
(Допускали доктора туди).
Сзуїтам вищим на додому,

Він брехні в науку стільки пхав!..
Зболену історію народу

Геть усю, як є, перебрехав.
Добре, що настали переміни,

А не то б учене те мирло
Довело б, що, власне, України

Як такої зовсім не будо.
Він творець кліше дойні звичних,

Вся його наука — мертвий звук.
Доктор він, але не історичних,

А фальсифіаторських наук.

* Спеціальні словиці бібліотек, з яких взяты деякі книги можна лише за спеціальним дозволом відповідних органів.

Григорій Гарченко

Мал. Івана Яціва.

BROADVIEW AUTO SERVICE

Collision, Fender Work, Towing

(416) 463-8422

146 Broadview Avenue, Toronto, Ont., M4M 2G2

.....
40 літ направляємо
чужинцям,
час би вже своїм!

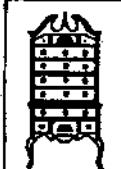

Власник ПИЛИП БІДУЛА

Rochester
FURNITURE
Galleries Of Fine Furniture

"If It's Quality
You are
Looking For,
We Have It,
At
The Right
Price"

624-4411

ROCHESTER FURNITURE CO. LTD.
1985 DUNDAS ST. E. (1 KM. WEST OF HWY. 427)
MISSISSAUGA

ЖЕСТИЧІР!

Мій сусіда, дід Юхим, вже третій день не виходить з хати. Зайду, думаю, раптом занедужав.

Заходжу. Дід ніби здоровий, але якийсь задумливий дуже.

— Чого ви, діду, — питаю. — Про що задумались?

— Шукаю наступного ворога...

— Ворога? Ви що, діду, Джеймса Бонда чите, чи, може, сталінські часи згадались?

— Що ти дурне таке верзеш! Ворога, який заважає нам жити по-людськи. Був Фокін прем'єром, казав, що Москва придушила. Тепер Кучма, каже, мафія все покрала. От Кучму вже знімають, а той, хто по ньому буде, якого ворога він назве?

— А хіба без ворога не можна, діду?

— Мабуть, можна. Але кого ж тоді винуватити, що живемо бідно?

— Може, діду, деінде ворога пошукати, може, варто лише оглянутися навколо, — починаю і я мізкувати на дідів лад.

— Може й так, — якось так сумно і сухняно підтакнув дід Юхим. — Он невістка на роботу кожного дня ходить: насіння там полузає, з жінками потереєнить — і додому повертається. А платня ж нараховується. А ото, що напроти живе, чорна "волга" за ним щоранку приїжджає. Ти думаєш, він на роботі щось важливе робить? Де там! У нього в портфелі самі лише кросворди й журнали з довгоногими дівками. А платять йому, не те, що тобі: бач як вбирається. Та ще й одружується по три рази на тиждень: все, як іде, то з новою жінкою знайомить.

— Хіба тільки в конторі вашої невістки та в управлінні того вічного жениха так працють? — розчулився і я на відвертість. — От і я ходжу на роботу, олівці для начальника заточую. Думаєте, не обідно? П'ять років в університеті вчився...

— То чого ж ти, вражай сину, справжнього діла не робиш? — grimнув дід. — Чого ж ти й досі ярмо тягнеш? Чи ж не твій час уже настав?!

Меланхолійний вираз з дідового обличчя як рукою зняло.

В'ячеслав Якубенко.

КОРОТКО КАЖУЧИ

- Місце проживання — за межею бідності.
- Про мертвих говорятъ добре або нічого. А що говорити про вічно живих?
- Купони мають ту перевагу, що ними не можна дати хабаря. Не беруть.
- Якщо ви вирішили стати в опозицію, то краще чужому начальству.
- Істини у вині не знайшов. Тепер п'є горілку...
- У одного є точка зору, у іншого — горизонт, а де хот обходиться куточком зору.

М. Левицький, Д. Солодкий. ("Перець")

**Петро Шкварок
питається наших
владик...**

— Слухай, моя дорога, я також є за тим, щиби старі ксьондзи ішли на пенсію. Вони напівглухі, і як сповідають людей, то так кричут, щи іх цала церква чує. Тому баби спеціально перестали ім на сповіді всю правду говорити.

На то моя відповіла мені так:

— Той старий ксьондз, що сповідає, є дуже мудрий, а кричить тому, щи хоче бути певний, чи говорить то саме, що думає.

Подумав я: недурно говорили люди у старім краю: "Той чоловік пальнув дурницю, бо не слухав свого розуму".

ANNETE SAFE INSTALATION

636 Annette St., Toronto,
Ontario, M6S 2C6

Тел.: 222-4354 (англ.),
763-5375 (укр.)

24-годинна обслуга

Направляємо,
відкриваємо, змінюємо
комбінації різних сейфів:
настінних, наземних,
підземних, для зброї.

Знижені ціни.

Вельмишановні члени імпрезових комітетів!

Кажете, же не є важне, де люди моляться до Бога, а як. Тото й воно видно, бо ви нашому заслуженому і незаступимому Владиславу сорокап'ятирічній ювілей робите не в нашім українськім приміщення, а по чужих готелях. То й заробити даєте чужинцям, а не на підтримку своєї громади.

Коли Шевченко писав "У своїй хаті своя правда, і сила, і воля", то він, певно, писав не тільки для кріпаків, а й для нас, спорохнявілих інтелігентів.

Пригадаймо, як з тютори народів було звільнено святого мученика кардинала Йосифа Сліпого. Про него тоді говорив цілий світ. І прийняття йому було влаштовано під церквою на Френклін.

Під ту пору, коли нам так конче потрібно єдності і економічного думання, хтось взяв собі за моду якраз в тому перешкоджати.

Дай Боже, щоб я знову помилувся, але, боюсь, що і цього разу ви не вилікуєте церковний роздор лише імпрезами в "нейтральному місці".

Преосвящений владико Ізидоре Борецький!

Маю надію, щи владика Р. Даниляк не образит си, щи я удаюся до Вас з тов справов.

За Вашої каденції заложили в Торонто кредитову спілку під назвиском Святої Марії. У Канаді я з моєм кумом заробили трохи доларів. Мій кум ще й виграв єден міліон доларів на лоттерії у Суспільній Службі, а я продав свої хати, бо наш прем'єр Боб хоче наложити на них високі текси. Ми тепер хочемо іхати оба на Україну. Там виміняємо ті долари на купони і заложимо собі там український банк.

Чи Ви думаете, щи ми би мали назвати той банк "Ісус Христос"? Мій кум думає, що так.

Але я щось боюся Бога...

У польському костелі на Квіні і Денісон з'явився обіжник парохії, в якому було написано, що "свенти ойцець" молиться, щоби Бог повернув

Хтось дав моїй зна-йомій пораду: щоб дістати працю в "Ітонсі", мусить відтегнути кілька років назад. Єдним словом, зробити себе молодшов. Вел, вона компанію обду-рила, але — не природу. За десять років роботи в крамниці перестали її слухатися спершу ноги, а потім всю решта, що є на листі інвентури кожної старої баби. Що тут діяти? Далі робити застара, а на пенсію — замолода.

У подібну ситуацію попав наш старий владика. Якийсь гідько намовив владику, коли той збирався до Риму, щиби відпустив собі бороду. Якби не та борода, хто знає, чи понині не був би спокій у Торонто?

Коле ксьондзи сповідають людей по кутах церкви, то те називаемо "покута"

ANNETTE FUEL OIL LTD.

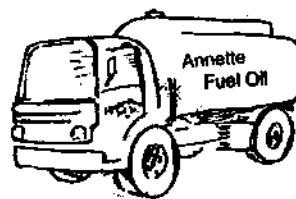
636 Annette St., Toronto, Ont., M6S 2C6

НАПРАВА ФОРНЕСІВ

Тел.: (416) 763-3703 (англ.)
(416) 763-5375 (укр.)

24-годинна обслуга

Автоматична направа.

СВЯТКУВАННЯ НА "FULL SPEED"

Пройшли Зелені Свята, а з ними — і мороз по моїй шкірі.

У Старому Краю я дуже любив Зелені Свята. Увечері на цвінтарі правили панахиду, а від свічок було так ясно, як у воїні, коли німці бомбардували наш Дрогобич.

У Канаді Зелені Свята — не є свята, то є бізнес або цирк. Люди приїжджають на цвінтар і паркують свої "єспензиф гари" якраз коло найбільш заслужених у гробах, а прості "гари" ставлять десь далеко у полі.

Зі свічками мало хто си бадрує.

Душпастирі (ті, що хорують на серце) по цвінтарях помалу не ходять — вони від єдного до другого гробу так бігають, жи нам, цивільним, є тежко їх злапати.

Я був злапав єдного за руку, але якась пані з золотов бронзулетков його в мене перебрала. Душ пастир винувато подивився на мене і сказав, жи "по ній" він таки ту знов з'явиться. Це учули інші люди і вирішили теж на нього зачекати тут, коло нашого гробу. Заки він повернувся, то на нашім скромнім гробі було більше людей, як під пам'ятником наших національних героїв.

Нарешті почалася на "фул спід" панахida. Я з того ніц так і не зрозумів, бо було чути тільки дяка: він, замість співати "Амінь", виводив до вух тих, що на них чекали: "Ми там зар-а-а-з буд-е-е-м!"

У той сам час, як на цвінтарі правилися панахиди, радіо оголосило, жи у Культурному Домі на Крісті буде концерт якогось Павла Дворського. Яке щастя, що ми тепер маємо двох єпископів! Єден може бути на цвінтарі, другий — на концерті.

СОН

Снилося мені, жи теперішнього голову КУКу прогнали, а на його місце вибрали мене. Від первого моменту мої кар'єри я написав до президента Леоніда Кравчука такого листа: "Достойний пане президенте Леонід Кравчук! Нам на єдно Торонто два єпископи є забагато. Чи ви, пане Кравчук, не маєте місця для одного з них у Києві?"

Коли моя секретарка переписала той лист, то він виглядав так: "Достойний пане президенте Петро Кравчук! Єдного єпископа для нас забагато. Чи ви, пане Кравчук, не маєте місця для нього на "Києві"?

І заадресувала конверт так: "До пана Кравчука, Київ, Етобіко, напроти Палермо, Верховна Рада ТОУК".

Як ви думаєте, якби то був не сон, а насправді, до кого міг би прийти такий лист?

ПЕРОГІ і Голубці
2

КАРАВАН

1993

У. В. Н.
О.

Повідомляємо торонтське громадянство,

що через політично-родинну управу упокоїлася славна колись танцювальна

група "Калина".

Вічна її пам'ять!

Спитав мене по телефону мій колишній колега з хору: "Чи ти бачив на телевізії, як олівець сам ішов за пальцем магіка? Скажи мені, як це так?"

А я йому відповів: "А так, як вас п'ятдесят олівців обгризених за одним пальцем іде на Україну".

Ніяк я своїм селепківським розумом не добіжу: то кажут, що Кравчук зняв Кучму з голови, а то що знов натягнув її на голову?

ПРОГРЕС

Що то говорили колись наші люди, жи світ іде вперед, а з ним вперед мають іти наші діти.

Пані Затраска знає лише, що світ просто крутиться, і що людина в нім мусить крутитися. Тож накупила нашим школам комп'ютерів і телевізорів. Відтепер наші діти не тільки вдома, а й у школах круть toti меканізми та й вчаться, як на світі жити.

Колись то славний поет писав:

"Мені тринадцятий минало,
Я пас ягнята за селом".

Тепер за тринадцятирічних пишуть:

"Йому тринадцятий минало,
а він вже кілька авт украв".

Щиро ваш — Петро ШКВАРОК.

У дусі часу

**ЛЮДИНА БІЛЬШЕ НЕ МОЖЕ ЧЕКАТИ МІЛОСТІ
ВІД ПРИРОДИ...**

Сімдесят п'ять років нас обдурювали з прогнозом погоди. Але скільки можна терпіти тутаругу? Ми вимагаємо:

1. негайно розпустити теперішній склад гідрометеоцентру, провести всена-родний референдум і нові вибори;

2. негайного виходу з помірно-континентальної кліматичної зони та проголошення України субтропічною державою;

3. відмінити на Україні осінь та зиму і запровадити над усією її територією ясне, безхмарне небо;

4. для виміру температури вживати не пережиток тоталітаризму — градус Цельсія, а наш, український градус, і встановити його не нижче сорока.

Якщо наші "вимоги" не будуть виконані, ми залишаємо за собою право на прояві актів громадянської непокори, а саме: вихід на вулицю під час дощу без парасольки, взимку — без шуби, капелюха і взуття, а у разі захворювання з цих причин, відмовляємося від лікування.

З обуренням

За дорученням організації "Блю Піс"
Сергій Скрябін.

Гість з-за океану:
— О, яка гарна українська ніч!
Донецький шахтар"
— То, брате, не ніч, а день.
Мал. І. Яціва.

— Де ти відпочивала цього літа?
— На Дніпрі...

Мал. І. Яціва.

**ФОЛЬКЛОР
ХІМІЗОВАНИЙ**

Йди, кислотний дощіку
Будемо без борщку.
Припусти, притусти
На бабин капусті.
Бо вони з нітратами.
Для здоров'я клятими.
Краще ім пропасті,
Ніж у борщ попасті.

Григорій Гарченко.

ЕКОЛОГІЗМИ

- Чим розумніші стають люди, тим легше їм перевернути світ.
  - Море годує людину, і людина платить йому нафтою.
  - Людина може все, вистачило б
- тільки динаміту.
Чому вони вимерли?
Розмова двох динозаврів:
— Так?
— Ні.
— Так?
— Ні.
— Ось так

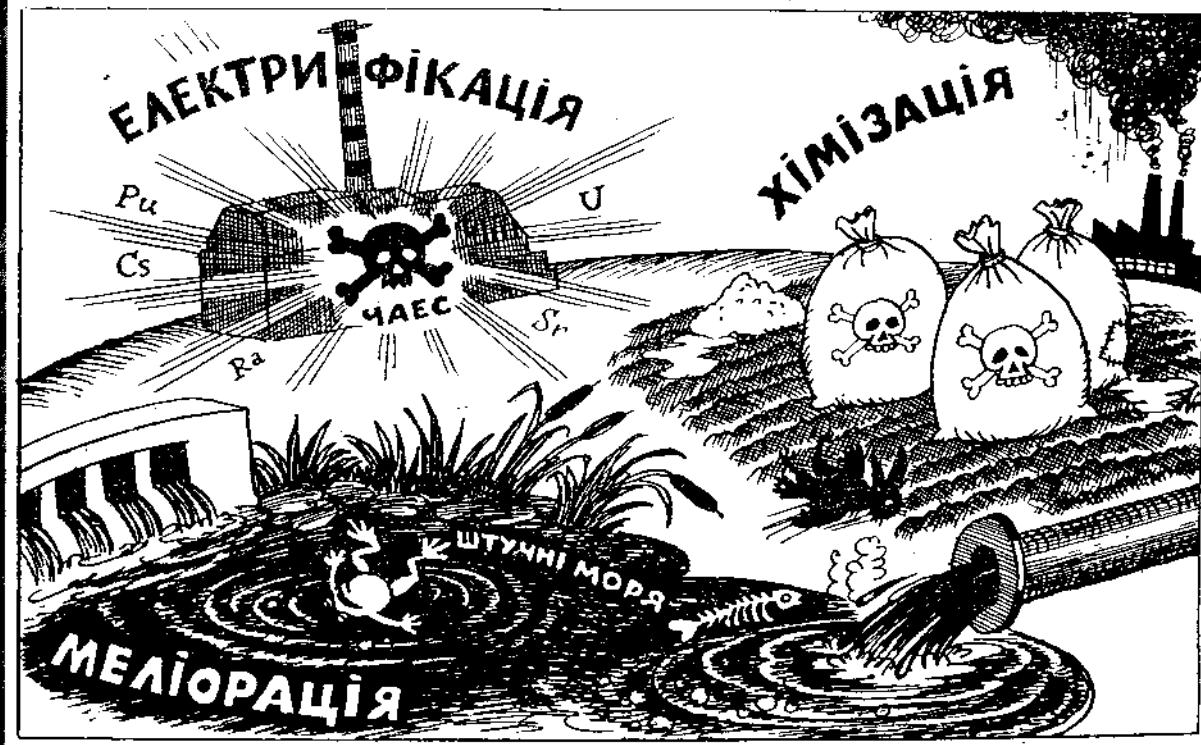
Мал. Михайла Кипчака.

тільки людина здатна її знищити.

Екологічний вернісаж

ДОСЯГНЕННЯ СОЦІАЛІЗМУ

Мал. В. Шевченко.

Мал. Євгена Григор'єва.

Малюнок Всеволода Marаса

ХАЛЕПА, ТА Й ГОДІ

Маю халепу. Живу в колгоспі, який донедавна називався "Шлях до комунізму". Але я не йшов разом з усіма до комунізму з тієї причини, що не був колгоспником. Не до вподоби мені ганебне рабство ХХ століття.

Колгосп схожий на вулик, куди трудівниці-бджоли приносять пектар, а трутні-начальники його розтринькують. Хто в колгоспі повновладний господар — нагадують по-більшовицькому.

Хоча сам я не конфліктний, але з конфліктів не вилажу. Почалося це ще 14 років тому. Одружився я на вчительці, молодій спеціалістці з вищою освітою. Іх у ті часи посылали у глухі села, де обіцяли квартиру. За обіцянє довелося поборотись, але нарешті вселилися в будиночок із дерев'яних щитів. Доробили недороблене, купили металеву сітку, обгородилися, мали кілька соток землі. А мене все агітують: вступай в колгосп, ми ж тобі хату дали. Мовчу.

Коли на другий рік: ми ваші грядки — бульдозером. А на їх місці член колгоспу хату поставить. А де ж, кажу, нам хоч цибулину

посадити, живучи в селі? А за клунею, кажуть. Так там же, відповідаю, пани Остроградські поховані: Наталія Дмитрівна Остроградська, н. 26.VIII. 1831—п. 6.IV.1914; Іван Дмитрович Остроградський, н. 16.X.1830—п. 10.VI.1895; Марія Леонтіївна Остроградська, н. 25.V.1838—п. 6.IX.1903. (З їхнього роду вийшов визначний математик Остроградський). І церква тут була, гріх кажу. А ми, відповідають, атеїсти.

І побудували будинок так близько, що й каналізаційна підземна яма залишилась у сусіді.

Що мав робити? Впорядкував могили Остроградських (бо там звалища сміття були) та й мовчу, що я проти влади. А грядки дали нам за кілометр від села. Я ж всеодно поза колгоспом — то єгером, то кочегаром, то в рибному підприємстві працюю. Це мені по своєму не прощають. За всі ці роки вже в п'яти місяцях грядку міняли — свинобільшовицькі методи відомі! Якщо відкрито не роблять якоїсь гидоти, то хоч в кашу наплюють чи борщ без штанів перебредуть. Терплю та мовчу.

(На стор. 15)

(Із моого життя)

Якось визивають в сільську раду — це ще приєднано було. В тебе, кажуть, є посвідчення тракториста, йди на колгоспному тракторі землю плоскорізти. Не маю, права, відповідаю, я ж не колгоспник. А ми, кажуть, тобі це "право" через військомат вручимо. Прийшла повістка у військомат, а там доказали, як ворогові народу, що або в Казахстан пошлемо на два місяці військових зборів, або люби колгоспну землю. Мусив любити два тижні та знову мовчати.

Або оголошують: хто бажає мати телефон, напишіть заяви. Написали. Та колгоспне начальство викреслило нашу родину із списка — не колгоспники.

Аж тут горбачовська перебудова. "Повернемо борги селу!" Ну, думаю, нарешті одержу право збудувати свою хату, щоб від гріха і колгоспу подалі. Провів водогін, розкорчував дерезу в одному місці, саджаємо там картоплю. Та будова забуксувала, як і горбачовська перебудова. Бо побудуватися тепер під силу хіба що неабиякому злодієві чи мафіозі.

Та ще й оце на Великдень мене ніби хто за язика смикнув: Христос Воскрес, кажу знайомим колгоспникам. Коли будете колгосп ділити? Хто засміявся, а хто промовчав. Коли чую за кілька днів, нам знов города міняють — приглянулася та місцина комусь із начальства. І тут мій терпець увірвався. Не мовчатиму! Хай у весь світ знає. А особливо нашадки Остроградських, якщо дійде до них мое слово. Хоч як мене доля не спонукує, щоб садив на могилах ваших предків картоплю, а я не робив того і не зроблю. Святий хрест на них. Посаджу там квіти. А десь на могилі із катанинськими

Не жартуйте над собою

Не жартуйте, люди добре, над собою. Особливо стережіться це робити в колгоспі. Свідкую. Як переселилися ми з дружиною і двома малими дітьми із гуртожитку в окремий будиночок, то всі наші заощадження постили на добудування та огорожу. А тут у сусіди через дорогу весілля, дочку заміж віддає. Запросили і нас. Позичили ми грошей у знайомого, відсвайбували. А на другий день, як відомо, — то весільні жарти, то весільні вареники. Піду, думаю, повеселюся, та й вареників посмакую, бо люблю таку роботу. Біля воріт уже двоє гостей, так років на п'ятнадцять за мене старші, жартують між собою, що грошей невистачає, як не працюй. А я візьми та й скажи: гроші для мене — то дрібниця. Оце одержав безплатно хату, хоча в колгоспі не працюю, а через три дні стоятиме коло хати новий автомобіль. Коштує, теревеню далі, вісім тисяч, але я три тисячі переплачу, щоб у черзі не стояти.

Коли ж як вхопить один колгоспник коров'ячого налигача, як закричить: "Задавлю гада! Я тридцять років у колгоспі пропрацював, та ні доброї хати, ні автомобіля не заробив. А ти три тисячі переплачуеш!"

Та до мене, як розлючений бугай. Я ледве встиг до свого двору добігти. Біжу і кричу: "Дурню колгоспний, та я на весільний подарунок гроши позичив. За що ж ти мене давитимеш?"

...А від весільного двору так варениками пахло!

1.V.1993.

СТРУНИ

Є три струни в душі людини.
Із них — мелодії життя.
Одна струна лиш перемінна,
Постійні дві : добра і зла.

І награють і дні і ночі
Переважаючий мотив,
І кожен слухає охоче
Те, що у струнах полюбив.

ПРЕЗИДЕНТОВІ

Грав чорними як комуніст,
А білим, як демократ.
Неперевершений шахіст—
Усім поставив мат.

Григорій Сьомик.
Полтавська обл., с. Заможне.

ЦОБ, ДО РИНКУ!

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ-ВІДПОВІДЬ ПАНОВІ А. ОЗИМЧАКОВІ

на його "свинські листи" в №21 "Всесміху"

Признаюся, був ошелешений тими дрімучими думками, що були висловлені А. Озимчаком на мій вірш "Лист потомків запорожців до світового капіталізму" ("Всесміх", №20). Гумор, закладений в ньому, виявився занадто тонким для людини, свідомість якої сформувалася за межами України.

Сатирикого "Листа потомкам запорожців" я спрямував проти нашої закомплексованості і комуністичної ідеології, з пародійним натяком на вірш Павла Тичини "Партія веде", на якому виховувались всі покоління радянської доби.

Ось той опус Тичини:

Та нехай собі як знають,
божеволіють, конають,—
нам своє робить:
всіх панів до 'дної ями,
буржуїв за буржуями
будем, будем битъ!
будем, будем битъ

І так далі, ще безглазіше. П. Тичина написав його в 1933 році, коли вся Україна була закидана трупами внаслідок голодного геноциду, штучно організованого комуно-імперіалістичною

диктатурою з метою винищенння української народності. Невідомо, чому геніальний Тичина написав такого дурного вірша. Можливо, він у відчай глузував над гниобителями і над собою, а можливо (скоріш усього) виторгував пощаду для себе і свого народу. Не було б цього вірша — не було б Тичини, як не стало тоді майже усієї української інтелігенції.

Я передбачав, що в Канаді цього вірша можуть не знати, але вважав, що і без цього все зрозуміло. На жаль, добродій Озимчак мій "Лист" сприйняв буквально, не подивившись на нього через призму гумору.

Гадаю, цей випадок поодинокий і його можна було б пропустити поза увагою. Але А. Озимчак дорікнув нас, на Україні сущих, свою допомогою. "Ні цента ім!" — вигукує він у гнівному екстазі. Хочу нагадати п. Озимчакові, що докір куском хліба на Україні вважається найбільшим невіглаством і образою. Якщо Україна приймає сьогоді допомогу, то тому, що вважає, що вона іде від широго серця. Допомога з дулею в кишенні нам не потрібна. Прийде час і Україна сама допомагатиме своїм розгубленим по світу дітям зберігати свою культуру. А сьогодні вона в біді, сьогодні вона зализує свої імперські рани, які ятритимуть ще довго. То ж хто із ширим серцем, нехай допомагає — не нам, а Україні, бо сьогодні, на жаль, це не одне і те ж. Сьогодні серед нас немало таких, хто відверто бажає незалежній Україні зла. На наші біди вони злорадствують: "Хотіли незалежної — маєте!" Та що там говорити. Якщо на волі, в Канаді, виявляється можна вирости закомплексованою людиною, то що взяти з наших неборак, яких поколіннями виховували яничарами і манкуртами без історичної пам'яті. Глодомор 33-го, кривава вакханалія "Чорного ворона" 37—38-го років винищила весь свідомий елемент. Сліпі кобзарі і ті були розстріляні.

То ж немає нічого дивного, що ми тут такі різні, а от що не можуть поділити українці діяспори і політичні лідери на Україні — нікь збагнути не можу. Чим пояснити, що пан Озимчак, який в своїх листах поряд з господарською кмітливістю, політичною обізначеністю і навіть сатиричними здібностями, обізвав прогресивне українське видання, журнал "Всесміх" свинюшником, редактора свинаркою, а мене — міністром пропаганди російської імперії зла, капітаном КГБ, та ще й перекрутяв прізвище "...швлі"?

Чим тут зарадиш? Мого розуму не вистачить, тому скажу словами Великих:

*Не дурійте самі себе,
Учітесь, читайте...*

Володимир ТОВКАЧ.

Село Юнаківка, Сумська область.

Щоб Ваша посилка прийшла в Україну швидко, надійно
до рук адресата —
звертайтесь до фірми

МІСТ-КАРПАТИ

ВІСИЛАЄМО шляхом і кораблем	КОМПЛЕКТУЄМО і ВІСИЛАЄМО	РОЗШИКУЄМО
шакунки з новим і вживаним одягом	продуктові пачки	рідних в Україні та завідуємо спадками
ДОСТАВЛЯЄМО до рук адресата	ЛАГОДИМО	ДОГЛЯДАЄМО
гроши \$	запрошення, забезпечення відвідувачів	встановлюємо надгробки пам'ятникі
ПРОДАЄМО і ВІСИЛАЄМО за найкращими цінами:		
побутову техніку, автомобілі, ТРАКТОРИ, будівельні матеріали, будуємо хати і апартаменти		
Звертайтесь за каталогом на адресу:		
MEEST-KARPATY		
120 Runnymede Road, Toronto, Ontario Canada M6S 2Y3		
Tel.: (416) 761-9105 Fax: (416) 761-1862		

ЯК НАС ІЗ КУМОМ ДО ТЕАТРУ ВСВІДКИ

Мистецтво
належить народу" —
В. Ленін.

"Спокійнінько жили я і кум мій Боря,
Пів колгоспу пропили — і не знали горя.
Якось здібав нас парторг та й затіяв знову
Про культуру, про театр відверту розмову.
Кинувся лікцій читати по сюрреалізму
І як правильно іти нам до комунізму.
Нашу ферму всю відбив, збаламутив здуру
До театру і в музей їздить по культурі.
"Треба, — каже, — взагалі взяти таку моду,
Бо ж мистецтво в нас тепер належить народу."
Тай з театру до колгоспу гости приїжджають
І відвідати виставу членко запрошають.
Не цураються сільського провінціалізму,
Коли план у них горить по сюрреалізму.
То ж ми з кумом про причину довго не питали,
Як нас січану ледь живих, в автобус запхали.
Ось до міста вже мчимо, по півдні три взяли,
На високий інтелект губи розкатали.
В передмісті наш автобус разом зупинили,
У калюжі на чоботях кизяки обмили.
До театру привезли свіжий запах жому,
Кум з куфайки на паркет витрусиав солому.
Уявіть, що нас до міста дві трясли години,
І за весь час в кума в роті не було й краплинни.
То ж коли відкрив він пляшку, вже й душа ячала,
Над собою розкрутив — тільки забульчала.
Вже до чого, а до цього кум такий завзятій,
Якби вихопить не встиг, вибулькав би, клятий.
То й мені вже, сіромасі, трішки перепало,
Прояснилось, хоч співати — так весело стало.
І театр став привітний, ніби рідна хата,
Й гардеробща не так люта і не так горбата.
Як і в нас дошка пошани з вислівом крилатим
Й переможцями змагання з видом дуркуватим.
Та й артисти... хоч щоденно голяться для шику,
Не цураються нагоди випити на дурику.
І дзвінок, як соловейко — ГМ! стали раді,
Що усе тут чин по чину, як і в нас в бригаді.
Кум на вітівки маєтак, перш ніж заспівати,
Потягнув мене кудись закуски шукати.
Кепська справа — одному, а двом не пропасти,
Куму я, а кум мені не даємо впасті.
Так нарешті дотяглися де музика грає,
Й здоровило там якийсь стойті і співає.

НОСТАЛЬГІЯ

Гість в ресторані звертається до офіціантки:

— Прошу принести мені яєшню, засмажену до чорноти, чашку холодної водяністої кави, а потім сідайте і читайте мені нотації — у мене ностальгія за першою дружиною.

• • •

БУЛО КОЛІСЬ

— Ах, Ромчику, ти був колись такий добрий та ласкавий. Так ніжно гладив мене по підборідді.

— Ну, так ти ж тоді мала тільки одне підборіддя.

Походжає, мов павич, в гніві лоба морще,
Довга палиця в руках — царя з себе корче.
Пред ним голову повісив якийсь невдаха,
І видніє в глибині сокира і плаха.
Кум лих музику почув, — миттю руки в боки,
Підстрибнув і знов присів та й подався в скоки.
А у залі глядачі мов на те й чекали,
Враз проснулись і мерцій підплескувати стали.
І від того ще жвавіш кум пішов щомочі
По всій сцені голаком витріщивши очі.
Вихилясом, бігунцем, уперед, направо...
В залі з крісл піднялись, уже й чути "браво!"
І я ж довго не барюсь та й допомагаю,
І, знай наших, повзунцем кума доганяю.
Цар із ролі не виходить, як блисне очима,
Кума палицею храп по межі плечима,
А тоді іще удруге з розмаху - по боці.
Аж у мене, бідолахи, блиснуло у очі.
Кум зі сцени заспішився, геть рачки тікає,
А цар, лютий, носаками під зад поганяє.
В залі сміх, і гук, і свист, зал увесь вирує...
Кум достойно виступа, гнівино репетує:
"Ось вернусь я з бугаем, і тоді побачим,
Хто із нас тут заспіває, а котрий заплаче!"
Я на виручку спішив, та набрався жаху,
Як мене вхопив стратій та й потяг на плаху.
М'язи в нього, мов граніт, впевненість у позі...
Став ладнати інструмент при повнім серйозі.
Хоч би вусами повів, всміхнувшись ненашроком...
Ось-ось зніме геть башку і не кліпнє оком.
Коли ж став гострить сокиру, то я так трусився,
Зляку вже і не затямив, де я тоді діявся.
Ох і зажурились ми, я і кум мій Боря,
Хочте вірте, хочте ні, аж випили з горя.
Кум ще довго не здававсь, все за бік хапався
Та до міста бугая тягти намагався.
В мене ж серце зіпсувалось через ту пригоду,
Б'ється, як телячий хвіст у жарку погоду.
Хай не брешуть же тепер, не повірю зроду,
Щоб мистецтво задарма віддали народу.

Володимир ТОВКАЧ
Сумська обл., с. Юнаківка.

Особливі медично-шпитальні
забезпечення для новоприбулих; страхування життя і
здоров'я людей, будинків, авт., бізнесів

PALLADIN
INSURANCE LTD.

97 Six Point Road, Etobicoke, Ontario,
(416) 239-7392

— Алло, це товариство охорони тварин? Прошу пришліть сюди кого-небудь. У нас у дворі сидить на дереві листоноша і ображає нашого собаку.

КАПЕЛЮХ

Літо... Ідемо з котеджу. Сонце повертається до обрію, зробивши за день свою справу: повітря пашить, асфальт плавиться, обличчя в людей — мов печені раки.

На автостраді авта — бампер до бампера. Авта рухаються 25 кілометрів на годину. Що там, може, аварія?

Черепашача їзда затягується на годину, і об'їхати ні справа, ні зліва. Плачуть діти, жінка обіцяє кволим, виснаженим голосом, що ось... і вже вдома.

У вас знаходяться лише два слова: "шляк" і "гаддемн". Але внутрішній голос вас совістить: може там, попереду, на розпеченному асфальті, розбиті авта, вмирають люди?

Плач дітей, стражденні очі жінки і піт, що заливає очі, роблять вас близьким до божевілля.

Аж ось просвітліло попереду. Люди минають авто, яке стримувало весь рух. Дорожчої моделі, не нове, але добре шановане. Ви порівнялися з тим "заборолом" і кидаєте розлюченій погляд на водія. Але, виглядає, що його там нема. Лише вершок капелюха видно.

Той капелюх і веде авто з швидкістю 25 кілометрів. Йому байдуже до інших, хай трублять, хай спопеляють очима. Він іде і мислить. Він думає, що тільки він подорожує.

"Капелюх" мислить також, коли скручує направо. Спочатку скрутить наліво, а вже потім широко заокруглює вправо.

Не намагайтесь визначити національність чи вік "Капелюха". Це не має ніякого значення. Це просто — "Капелюхи".

Краще скрутіть на бічну дорогу і об'їдьте за версту, коли побачите в дорожому старомодному авті замість водія лише капелюх.

Текст і малюнок Івана Яціва.

МІСТ: спільне українсько-канадське підприємство

І Нашвидше і найдешевше доставить в Україну харчові продукти — продукти виключно з країн Заходу;

І По найкращих цінах пропонуємо на Україні: автомобілі MAZDA, "Волга", "Лада"; холодильники, швейні машини, телевізори, пилососи та інші побутові товари;

І Вручаємо долари з рук в руки надійно і швидко;

І Полагоджуємо:

- спадки та розшукуємо рідних в Україні;
- запрошення і забезпечення відвідувачів;
- всі види подорожей в Україну; забезпечуємо транспорт, готелі та ін.

Головне бюро:
34 Jackson Avenue
Oshawa, Ontario, CANADA
Tel.: (416) 728-3750
Fax: (416) 728-3379

Наші представники:

В Канаді:

Calgary	277-1105	Saskatoon	244-7373
Edmonton	424-5218	Sudbury	671-6160
Guelph	836-8724	Thunder Bay	623-8223
Hamilton	544-8601	Toronto	762-8751
Kirkwood	630-9858		761-9105; 366-7061
Kitchener	442-6110		368-1708
London	433-1351	Welland	735-2485
Montreal	593-4715	Winnipeg	582-2832
Ottawa	725-0564	Windsor	256-8778

В Америці:

Buffalo	895-0700	Seattle	
Chicago	235-7788	Washington	546-3900
Cleveland	845-6078	Philadelphia	627-3093
New York	533-2906	Utica	733-0719

Відколи венчка Україна відкрила свої двері навстіж, діяспорці мають присміність і задоволення з відкритими руками й умами вітати своїх країнів. Так під небом діяспори мої стежки схрестилися з особливою людиною — Михайлом Слабошицьким. Чим особливою? Вже при нашій першій зустрічі за півгодини мені здавалося, що він є моїм добрим сусідом від непам'ятних часів — навіть не пізнаєш, що він з Великої України. Чемний, учтивий, присміній, товариський, жартівлівий, обізнаний, вчений, цікаво розповідає, п'є тільки чай і то слабенький. Навіть як хоче закурити, то членно просить вибачення і йде надвір потягнути свій димок. Одним словом, пан Михайло з таких людей, прикмети котрих моя дружина хотіла б перекинути на мене.

Він сімейний, а діти його, як сам гордо заявляє, перевершили своїх батьків, особливо найменший, Святко. Його дружина літераторка, а додайте до цього,

що й Михайло літературний критик та письменник (мусить бути добрий, бо його твори люблять читати навіть діти), то тяжко півірити, що на світі є ще такі люди.

Я не сподівався, що Михайло літературний критик. Я чомусь асоцію-вав типового літературного критика зі св. Михайлом, котрий на сивому коні із списом в руці розшиплює твори смоків-письменників, що аж іскри сиплються. Ніби дещо з цієї асоціації є і в Михайла. Вже його ім'я вказує на це, й у його прізвищі є символічний компонент списа — "шицицький".

Однак спра-ведливому критикові, а ще за часів застою чи гласності не було легко. Коли Михайлові наказали "розшипилити" поезію Ліни Костенко, його "шилик" не міг вкототи — загнувся. Тоді "критики критиків" розшипилили "шицицького" й звільнили з роботи.

Що ж ще Михайло любить крім критики й красного письменства? Любить подорожування на гарні жінки. Одна пані казала (в секреті, який можна зрадити), що він в молодих літах (не за діяспорною дефініцією, яка розтягає молодість до меж неможливого) вважався ловеласом (кажуть, що від того мужчини лисіють). Шо вона мала на думці, не сказала. Але доказом цього твердження може послужити роман-есе про дуже гарну жінку — Марію

М. Слабошицький в Канаді:
— Хто хоче до Спілки письменників України?
— Я! — Я! — Я!.....

Мал. В. Maraca

Башкирцеву. Жила вона в Парижі. При писанні свого твору Михайло налюбувався її красою та доволі "наподорожувався". Хто прочитав його твір, із заздрістю питався:

— Скільки разів ви їздili до Парижа, що так гарно описуєте "місто світла"?

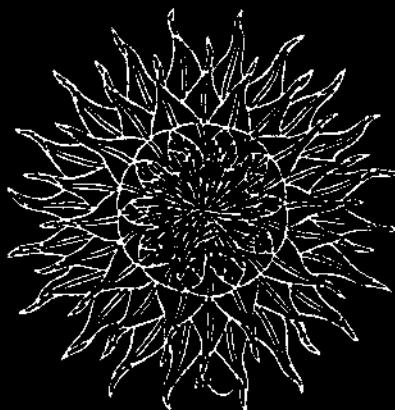
— Вісім, — не моргнувши оком, відповідав Михайло. — Пальцем по карті Парижу.

Книга така популярна, що вийшла французькою мовою. Хотіли видати й російською, однак з "певними старшобратьськими поправками". На це він не погодився.

Останнім віком став чоловіком (як у колядці) і уже три рази побував у Канаді. Перший раз приїхав немов, у розвідку. Другий раз приїхав докупувати "Москалеву криницю". Тут годиться дещо пояснити. Михайло не бойтесь жодної відповідальнosti. Він організував Рух, був кандидатом в депутати до Верховної Ради, а тепер став головою секретаріату Всесвітньої Координаційної Ради всіх на світі діяспорців — східних, західних, київських і кримських, разом з СКВУ і ТОУК. (ТОУК — це канадські прогресисти, які визнавали, що на світі є тільки два роди

(Закінчення на звороті)

the source

Encyclopedia of

UKRAINE

Editor-in-Chief: Volodymyr Rylsky

Інформації і замовлення по тел.:
(416) 766-9630

(Закінчення з стор. 19)

діяспорців: праведники, що визнають радянську Україну, й люті вороги українського народу — буржуазні націоналісти). Під час установчого з'їзду голова ТОУК на ім'я Москаль, мов той москаль із Шевченкової поезії, почав копати криницю, щоб прогресисти з націоналістами підкріплялися цілющою водою національної злагоди. (Так він заявив і навіть складав два рази перепрошення за своїх колишніх прогресистів).

Трудність була в тому, що криницю треба було копати в Києві, а копачі не привезли з Канади рискалів. Так Михайло Слабошицький приїхав до Канади по ті "рискалі". Знаємо, що є дві версії Шевченкової "Москалевої криниці". Не відомо, як закінчиться третя, версія Слабошицького: чи будуть з неї "тихо й любо" пити воду, чи москаля в пій втоплятъ?

Третій раз приїхав, як кажуть в діаспорі, "пів на галф". Пів по бізнесу, пів по приємностях подорожування. Запросив його чи не найбільший український меценат Петро Яцьк, який вчить всіх, хто хоче слухати, як стати великим меценатом. На це така порада: треба мати гроші і не бути скрупим. Не бути скрупим — не проблема, як не маеш грошей. Але як робити гроші? Михайло все це критично прослідкував і виклав у літературно-бізнесовому підручнику порад Петра Яцька. В цьому проекті виявилося, що бізнес і культура мають спільні інтереси — гроші.

Преамбула вже написана в *Літературній Україні*. В ній цитується китайське прислів'я: "Як даси синові рибу, то він матиме одну добру вечерю, а як навчиш сина рибу ловити, то він матиме вечерю постійно". На мою скромну думку, в цьому є одна проблема: Ніхто не вказав, де цю рибу ловити. Тому такі "рибалки" уявляють, що ці риби плавають у басейні на подвір'ї пана Яцька, і треба тільки знайти відповідну вудку, щоб риба клювала.

Гадаючи-роздумуючи над цим усім, навіть мені дещо прояснилося: чому, наприклад, я не є великим меценатом? Бо я не вмію ловити риби і навіть не маю вудки. Мені вже не до вудки... Але дай Боже Михайлів! Слабошицькому налапати багато риби! І ще одне: щоб він теж навчив свого Святка риболовства.

ПОДИВІТЬСЯ на карту світу: всюди ідуть якісь війни. Навіть в мирних країнах і то воюють. Як нема з ким, то хоч з власним тілом.

Світ все більше технізується, все менше місця лишається фізичній активності. Люди забули, що мають ноги. До магазина через вулицю вживають авто. Паркують під самими дверима, щоб і на пару кроків не натрудитись.

Ніхто не варить, бо є "майкровей", куди можна вкинути підготовлене і вийняти готове. А ще краще — замовити їжу в китайців чи в "піца-піца". А затужиться за рідним, то наші культурні центри варениками й голубцями забезпечать. І істі можна лежачи перед телевізором. Потім хрусткою картопелькою бавитись, бавитись... і кока-колою запивати.

А як очі почнуть зливатися, то лише натисни кнопку "віддаленого контролю", навіть м'язом не ворухнеш, як екран згасне:

На кухні зростає башня тарілок, Пізанській подібна хилиться, хилиться, поки не впаде, а в домі сварка, хто повинен був їх вкинути іх до посудомийної машини.

І знову софа, знову живіт догори, картопелька чи пивце під рукою, і тихе стогнання: "Ох, тяжко!" І самі не знаємо, чого тає тяжке життя на іміграції.

Так роки лягуть, туга росте і сальце наростає. Аж раптом довбнею вдаряє в голову: "Я ТОВСТА! (або Я ТОВСТИЙ!) Починаємо радитись, що робити? Спортивні клуби, дієта, гіпноз — все підходить, крім однієї поради: не їсти!

Куди піти, куди податись, кого знайти, до чого вдатись? Туди, де не треба платити.

А тут он скільки людей бігає вулицями — і нічого нікому не платить. Вдень бігають стрункі — вам на заздрість. А вночі такі як ви. Ви нічна птиця, вам тільки в темноті і можна показуватись.

І от купили собі штани в обтяжку, сорочку "супер фітнес" начепили "вокмен" з навушниками. І серед ночі вийшли на найтемнішу вулицю. Оглянулись, щоб відомо не бачив, включили свою парову машину. Засопіло, засвистіло, загупало. Трясеться земля під ногами. Вістеться волосся на вітрі...

Бажаю усім тим, хто воює з калоріями, повної перемоги на спокусою перед варениками, голубцями, тортами, підами та іншим. А якщо це не допоможе, то бажаю нових марафонських рекордів на нічних вулицях!

Іван Яців. Віндзор.

АМЕРИКАНСЬКІ КОЛГОСПНИКИ

Приїхала родина з України в Америку, йдуть вулицями, розглядаються, чудуються. Раптом син побачив хлопака в обірваних джинсах і сорочці.

— Тату, — каже малий, — подивись, і в Америці є колгоспники!

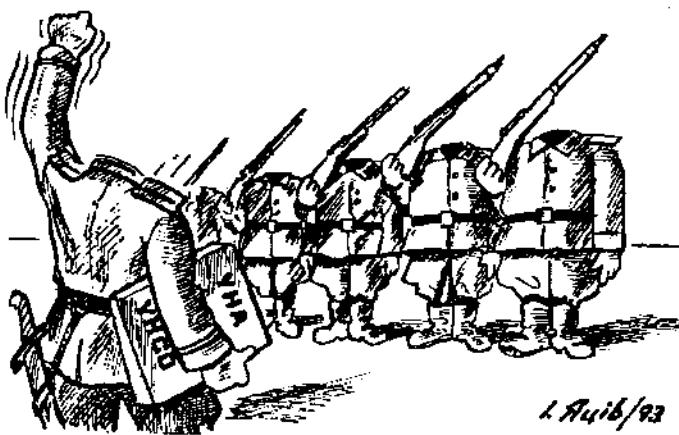
• • •

Чоловік прийшов з роботи додому і побачив недопалок сигари у попільніці.

— А це звідки тут взялося!

— З Куби, — простодушно відповіла жінка.

НЕМАЄ МЕЖ ГЛУПОТИ

I. Iviv/93

УНА-УНСО (Українська національна асамблея і Українська національна самооборона) встановили контакт з представниками сербської сторони й домовляються про можливу участь членів своєї організації у бойових діях на території колишньої Югославії. Кандидатури для вояжу відбираються з-поміж членів регіональних осередків. За кордон вони можуть вирушити, як туристи.

Неважко уявити, як виглядатиме Україна в очах міжнародної спільноти. Наші українські солдати в складі миротворчих сил ООН можуть нарватися в сербських "окопах" на земляків—"оборонців".

Про це написала газета "Демократична Україна" 13 квітня ц.р.

Мал. Івана Яціва.

КОЛИ ВАМ ТРЕБА ДІЙТИ ЗГОДИ У СПРАВІ СПАДКІВ, РОЗПОДІЛУ МАЙНА, ОФІЦІЙНОГО СТВЕРДЖЕННЯ ЗАЛОВІТУ — ДОВІРТЕСЯ НАМ!

We can assist you in matters of Estate administration in the following ways:

- arrange for probate of the Will
- attend to funeral arrangements, if so required
- distribute the Estate to beneficiaries according to the terms of your Will

For further details about our services please contact our Estates Administration Department located at:

2271 Bloor Street West, Toronto, Ontario, M6S 1P1
Tel.: (416) 763-2291

Якщо Ви є у Дітройтській околиці, запрошуємо відвідати

Чайка
GALLERY

Українські та інтернаціональні подарунки
і мистецтво з України

26499 Ryan Road • Warren, Michigan 48091-4069
Tel.: (313) 755-5200 • Fax (313) 755-5242

ЩО ТАКЕ БОГ?

питається католицька газета "Поступ" з Вінніпегу за 9 травня ц. р.

I відповідає:

Бог — це кока-кола: о, це справжня річ!
 Бог — це авіакомпанія "Pan Amerіken": з нею так чудово подорожувати.
 Бог — це "Дженерал Електрик": він освітлює вам дорогу.
 Бог — це аспірін: він творить чудеса.
 Бог — це привітальні картки Галмарка: в них написано все, що ви хочете побажати іншим.
 Бог — це пральний порошок "Tide": він відмиває плями і бруд.
 Бог — це лак для волосся VO: він тримає купи, незважаючи на непогоду.
 Бог — це мило "Dial": хіба ви не радієте, що користуєтесь ним?
 Бог — це ліки Алка Селтер", які заспокоюють шлунок. Спробуйте. Вам сподобається!

Бог — це прозора липуча стрічка Scotch Tape: ви її не бачите, але знаєте, що вона тут.

Бог — це кредитова картка American Express: не виходьте з дому без цього!

Бог — це МакДональд: він все для вас зробить!

ПЕРЕВІРТЕ!

(на адресній наліпці в останньому рядку)

Не залишайтесь без гумору!

Мабуть не потрібен біограф цьому чоловікові, хоч чита чам потрібна його біографія. Олександр Скоцень "забрав хліб" у скромних і не дуже

Кажуть, що недавно в українській "Калабані" на Флориді побував славний торонтський футбольіст Леньо. Йому вдалося організувати команду футbolістів, які битимуть м яча не ногою, а... паличкою.

Замалював з натури В. Magas.

скромних майстрів пера, бо зважився сам написати свою біографію, назавши її "З футболом у світ" і визначивши жанр книги як спомин.

Книжка "З футболом у світ" полетіла у світ, як футбольний м'яч від ноги грізного форварда Олександра Скоцена, що наводив жах на воротарів. Її читають, про неї розповідають і в діаспорі, і в Україні. Кажуть, що вже на кіностудії імені Олександра Довженка хочуть за нею фільм поставити. Є тільки

тому серйозна перешкода — немає грошей на нього. Хіба що з'явиться балет або опера — на вистави, здається, менше купонів треба, якщо ставити їх на Центральному стадіоні в Києві, без дорогих декорацій і вбрація для акторів (для цього можна позичити спортивну форму у Київського "Динамо" — вона ж була колись для Олександра Скоцена рідною).

У свої 75 років О. Скоценъ не розгубив енергії і спортивного завзяття. Тільки тепер він витрачає їх не на футбольному полі, а на теренах політичних і громадських — входить до різних комітетів і комісій (у "Всесміху" може не вистачити сторінок, аби все те докладно описати).

Як і видатний бразилійський футbolіст Пеле, "львівський Пеле" Олександр Скоценъ показав, що він може бути велими поважною і популярною особою не тільки на футбольному полі. Таких енергійних (і неодмінно веселих) людей любить фортуна.

А все решта про Олександра Скоцена — в його книжці "З футболом у світ". Хто її не прочитав, багато втратив і може нарікати тільки на себе.

Михайло Слабошицький.

анКоТ анКоТ

ПЕРСТЕНЬ

— Невже Христина повернула перстень, який ти дав їй на заручини?

— Так. Ще й була така непоштива, що відіслала його мені поштою з допискою на скриньці: "Обережно! Скл!"

ПЛУТАНИНА

— Тату, наш вчитель щось дуже плутає.

— Чому ти так думаєш?

— Вчора він говорив, що два і два — чотири, а сьогодні, що три і один — чотири.

• • •

— Коли ваша сестра думає про заміжжя?

— Завжди!

Губиться мова... Тратиться Народ...

ДРУЖИТЕ ПО-УКРАЇНСЬКИ!

ВИКОНУЄМО ВСЯКІ ДРУЖАРСЬКІ РОБОТИ:

Наша спеціальність - гравіровані весільні запрошення з українськими візерунками.

Trident Associates Printing
P. O. Box 614
Buffalo, New York 14240
Phone: (716) 691-8404 — Fax: (716) 691-7510
U.S. and Canada 1-800-821-6034

UKRAINIAN PRINTERS
Personal and Commercial Printing:
Our Specialty:
Engraved wedding invitations with Ukrainian designs.
We Ship — U.S. and Canada

Canadian Offices

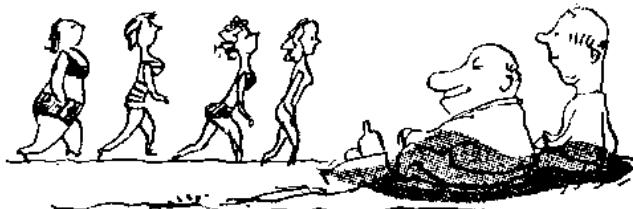
Trident Associates Printing
85 Lakeshore Road
St. Catharines, Ontario L2T 2T6
— BY APPOINTMENT —
U.S. and Canada 1-800-821-6034

Trident Associates Printing
TORONTO OFFICE
— BY APPOINTMENT —

ШЕПІКОВІ ОБРАЗКИ

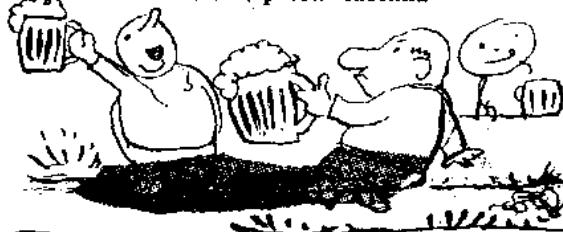
На пікнік!

Дефіляда

Концертова частина

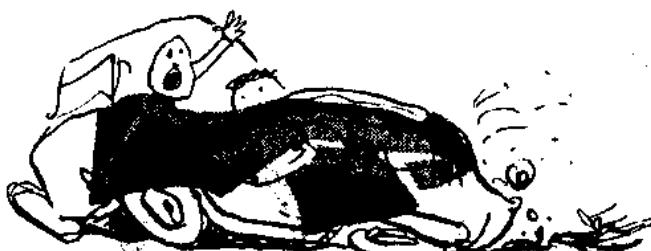
Гімнастичні вправи

Святочна промови

Товариські гри і забави

І різні несподіванки ...

УВАГА!

У вересні ВСЕСМІХУ сповняється два роки! В час рецесії, конкуренції, витрущування кишень жертвоводівців-невільників на потреби України, а також невмолямих демографічних змін серед українського читача — незалежний, ніким не фінансований ВСЕСМІХ випримав 23 випуски і жодного пропуску. І сьогодні, напередодні дворічного ювілею, втішаеться здобутком тисяч читачів майже в усіх країнах поселення українців, гордиться відкриттям нових гумористичних талантів та поверненням до життя тих, що замовкли після припинення виходу "Лиса Мікита".

ВСЕСМІХ — єдине українське гумористичне видання в діаспорі.

ВСЕСМІХ — єдине українське періодичне видання, яке після прочитання не викидають у сміття.

ВСЕСМІХ — єдине видання, що не друкує посмертних загодок.

ВСЕСМІХ — єдине видання, яке притягалося до суду за критику.

ВСЕСМІХ — єдине видання, редактора якого не запрошують на партійні з'їзди.

ВСЕСМІХ — єдине видання, передплата на яке приймається з посмішкою.

ВСЕСМІХ — єдине видання, щедрі пожертви на яке сприймаються з гумором.

Що це?

Звичайно, Книги рекордів Гіннеса ми не побили. Але ВСЕСМІХ ще молодий...

Дорогі читачі! Пришліть нам свої зауважі, пропозиції, критику, похвалу, карикатуру, лайку, співчуття, захоплення, розчарування — все, що накопичилося за два роки.

Розщедрітесь на \$ на уродиці Гуморода — не відмовимось, пришлете §§ — приємно з відчістю, а сипнете §§§ — теж не злякаємося.

Пишіть, дзвоніть, заходьте. Сміймося разом над нашими негараздами. Сміх — не гріх.

Щиро ваша
Раїса Галешко, редактор ВСЕСМІХУ.

ДЯКУЄМО ЗА ДАТКИ НА ПРЕСФОНД!

Головацький О.	\$5.00	Токе-Фотій О.	\$5.00
Дашко Г.	\$5.00	Кіцак М.	\$10.00

*Молодий художник з Києва Вадим Шевченко
бажає усім українцям
діяспори гарного
літнього
відпочинку!*

